



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 621/2012-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. decembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej F., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľ'a a advokáta JUDr. B. F., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Trebišov sp. zn. 16 Er 277/2010 z 1. februára 2012 a uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4 CoE 32/2012 z 25. mája 2012 a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. augusta 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj porušenia čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru uznesením Okresného súdu Trebišov (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 16 Er 277/2010 z 1. februára 2012 a uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 CoE 32/2012 z 25. mája 2012.

Sťažnosť nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 2 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti predovšetkým neboli pripojené kópie právoplatných rozhodnutí (§ 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde), proti ktorým smerujú.

Ústavný súd výzvou z 23. novembra 2012 oboznámil sťažovateľku prostredníctvom jej právneho zástupcu so zákonom vyžadovanými náležitosťami kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom a upozornil ju, že predložená sťažnosť tieto náležitosti nespĺňa. Zároveň ju vyzval, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy doplnila sťažnosť o kópie právoplatných rozhodnutí okresného súdu a krajského súdu s vyznačením ich právoplatnosti, ktorými malo dôjsť k porušeniu ňou označených práv, tak ako to ustanovuje § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde, s poučením, že ak tak v určenej lehote neurobí, môže byť sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Právny zástupca sťažovateľky reagoval na výzvu ústavného súdu podaním doručeným 7. decembra 2012, ktorého prílohu tvorilo uznesenie okresného súdu a uznesenie krajského súdu, avšak bez vyznačenej právoplatnosti. Právny zástupca

v doplnení uviedol, že „na poslednej strane v pravom dolnom rohu, alebo na prvej strane v pravom hornom rohu je vždy pečiatkou vyznačený dátum, kedy nám bolo konkrétne uznesenie doručené. Z tejto skutočnosti je možné odvodiť informáciu o dátume nadobudnutia právoplatnosti predmetných uznesení.“.

## II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť sťažovateľky aj napriek výzve ústavného súdu z 23. novembra 2012, v ktorej ústavný súd sťažovateľku prostredníctvom právneho zástupcu výslovne poučil, ako má odstrániť nedostatok náležitostí kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka v lehote určenej ústavným súdom a ani do dňa uskutočnenia neverejného zasadnutia senátu ústavného súdu a jej predbežného prerokovania sťažnosť nedoplnila o náležitosti v súlade s požiadavkami obsiahnutými vo výzve ústavného súdu; predovšetkým nepredložila ústavnému súdu kópie právoplatných rozhodnutí, proti ktorým smeruje jej sťažnosť s vyznačením ich právoplatnosti. V súvislosti s odvodením právoplatnosti z priložených uznesení okresného súdu a krajského súdu ústavný súd uvádza, že vyznačenie právoplatnosti prislúcha len tomu orgánu verejnej moci, ktorý príslušné rozhodnutie vydal.

Ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí ho o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté v celom rozsahu rešpektovať.

V prípade nerešpektovania uvedenej povinnosti sťažovateľom ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 199/03).

Ústavný súd zdôrazňuje, že právny inštitút predbežného prerokovania návrhu (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde) a s ním spojené náležitosti, ktoré musí každý návrh obsahovať, nie je samoúčelný, pretože týmto postupom sa skúmajú podmienky konania a bez ich splnenia nie je ústavný súd oprávnený vo veci konať.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie

konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

Ústavný súd uvádza, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľky nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky konštatuje, že sťažnosť vykazuje také nedostatky náležitostí predpísaných zákonom, že nemožno preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom. Na základe uvedených skutočností ústavný súd zastáva názor, že sú splnené predpoklady na odmietnutie sťažnosti sťažovateľky z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí, poukazujúc pritom aj na svoje predchádzajúce rozhodnutia, ktorými už odmietol z obdobných dôvodov v zásade identické sťažnosti sťažovateľky (pozri napr. uznesenia vo veciach vedených pod spisovými značkami: I. ÚS 283/2012, I. ÚS 284/2012, I. ÚS 306/2012, III. ÚS 263/2012, III. ÚS 275/2012 a III. ÚS 282/2012).

Ústavný súd je nútený konštatovať, že napriek výzve nedošlo k odstráneniu nedostatkov sťažnosti, a preto z uvedených dôvodov sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. decembra 2012